

Pocta Pavlu Bobkovi, aneb Dvojitý výročí

Napsal uživatel Vladimír Bědřa Halm
Pondělí, 24. září 2018 23:28

V neděli **16. září 2018** naplnily pražské Divadlo Bez zábradlí vzpomínky na **Pavla Bobka**, který by se v tento den dožil 81 let. Živě i z videa vzpomínali a připomínali si Pavla jak jeho hudební kolegové, tak i ti, kteří ho v nějaké části jeho životní pouti doprovázeli.

Společnost to byla vybraná a pestrá – jak se koneckonců sluší na přátele tak renesanční osobnosti, kterou

Pavel Bobek

byl.

Eva Jiříčná

ze svého londýnského videa připomněla dobu studií architektury, která možná stála za jednou částí jeho osobnosti a schopnosti dávat věcem řád. A

Lída Nopová

ve svých vzpomínkách na cesty mezi koncerty v dobách spolupráce i jeho inteligentní smysl pro humor a slovní hříčky. Koneckonců – pábitelsky humorné stránky osobnosti Pavla Bobka se dotkl i

Petr Nárožný

a

Luděk Sobota

, jeho semaforští kolegové.

Jiří Černý dokázal nejen své kritické schopnosti a rozsáhlou hudební erudici, ale vzpomněl i na své přátelské vztahy – vytanulo mi na mysli, jak v recenzi v tehdejší Melodii komentoval souběh poštovních zásilek LP desky Pavla Bobka *Lásko, mně ubývá sil* k recenzi a současně i Pavlovo svatební oznámení. Fotograf

Alan Pajer

kromě série skvělých portrétů připomněl i lásku Pavla Bobka k americkým reáliím a jeho noblesní gentlemskou životní filosofii.

Neméně pestrou byla sestava hudebních partnerů – od rockerů

Pavla Sedláčka

a

Petra Jandy

k

Marii Rottrové

, až do světa country balad. Tady zavzpomínali na textovou tvorbu pro Pavla

Michal Žantovský

a

Vladimír Poštulka

(kongeniální text ke Kristoffersonovu

Nedělnímu ránu

Pocta Pavlu Bobkovi, aneb Dvojitý výročí

Napsal uživatel Vladimír Bědřa Halm
Pondělí, 24 Září 2018 23:28

) a v neposlední řadě i

Robert Křesťan

připomínkou vzniku jejich mrazivě nádherného duetu v Dylanově

Ještě není tma.

Duety připomněla i

Pavčina Jíšová

a

Katka García

, které s tímto gentlemanem, nejen na pódiových prknech, nahrály další skvostné hudební kousky. Hudební svět ještě doplnili

Jiří Jaroš

, první slepý absolvent konzervatoře, Pavlův chránělec, i neteř

Katrin Bobková

se svým doprovodným kytaristou.

Petr Ostrouchov

, další příbuzný Pavla Bobka, dokázal publiku, že kromě toho, že skládá úspěšnou filmovou hudbu, je i schopný interpret – jeho

Vincet

byl ozdobou koncertu.

Oběma koncerty se hudebně vinula červená nit, na které byly navlečeny skvělé muzikantské perly v podání **Druhé trávy**. Záběr od rocku k doprovodu paní Marie Rottrové byl přehlídkou hudební invence a dokonalého zvládnutí protikladných žánrů.

Davi

d Němeček

ve své roli dramaturga opět ukázal své kvality a schopnost vytvořit v kombinaci zdánlivých protikladů nový svěží celek koncertu, který nesklouzl k sentimentu díky tématu vzpomínání, ale byl skvělou kombinací výborných interpretů a jejich vstupů, které měly spád a také díky moderování

Jiřího Holoubka

běžely jak vidlicový osmiválec typického amerického bouráku.

Nedostalo se na mnohé z Pavlova bohatého života – jen připomínkou byl zmíněn jeho obdiv k Franku Sinatrovi, jehož životopis

Jak se nosí klobouk

překládal. Nedostalo se ani na jeho lásku k letadlům, kterou ilustruje obal jednoho CD, kde je v typické letecké bundě před Spitfirem s "invazními" pruhy na letišti „kdesi v Anglii“ a spoustu dalších střípků z jeho plného a bohatého života.

Pocta Pavlu Bobkovi, aneb Dvojí výročí

Napsal uživatel Vladimír Běďa Halm
Pondělí, 24 Zář 2018 23:28

[Ottava, da, v, rajce, idnes, cz, 2018, 09, 24, Pocta, Pavlu, Bobkovi, Dvoje, vyroci, 2](#)